

Telegraful Român

Abonamente:

Pe un an 32 corone.
Pe șase luni 16 cor. — Pe trei luni 8 cor.

Correspondențe

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Acigașii

Suferința pare a nu vrea să se mai ogoaie. Păgăna durere ne săgează zilnic inima. Doar zilnic ne soare veștii că ni se ucid frații în ăzările lor poșnice. Zilnic se înscriu cu sânge nume sfințe pentru noi, jertfe scumpe ale idealului mare românesc, ale unirii. Ungurii nu vor să-și înfrăneze sălbătăcia, ferocitatea desăvârșită nă în fața judecării drepte. Nu se îndură să-și îngăduască strămoșii. Pe semne așa li-e ursita ca să-și încheie crugul vieții europene sub aceeași zodie, sub puterea căreia au răsarit pe aceste pături mândre și bogate. Năravul adus în sânge din steele bezei le dă zor să făpuască păcate, crime strigătoare la cer. Ucid fără cruțare bătrâni, femei și copii nepridăniți. Da! căci strămoșii trăiesc în ei, le fac umbră și cer nesățioși sânge, sânge să-și îmbete surdă de sălbăticie, sugerându-și credința păgână că terorizând și omorând își vor răbăna neblăznicia și mîncina rânita de moarte.

Bandii! Ia drumul mare, fac victime peste victime, în vreme ce îngâmfați goști la Budapesta înfrății cu jidani «liberals», ajutați de o presă plătută cu milioane de corane — hărte — striga «ghwals», plâng fac ochi dulci, cerșesc milă, stăruind cu îndăjire obraznică să arete lumii că sînt victime nevinovate, că sînt fii laminii, fii dreptății, fii liberații. Dar cine organizează bandele și cine plătește banditului zăci și sute de corane la zi? Voi farsierilor, morminte spoite!

Până când credeți ca «pul în cojocul ciobanului să mai fie îngăduit la stăna? Cum va închipuiți ca să mai puteți seduce o lume întregă? Și ce nădejiți va mai pot mîngăia sufletele voastre cuprinsе de spazmurii agoniei? Doar ca cele voastre de bandiți vîrsănd sîngele copiilor nevinovați, o să izbătuască a ne teroriza? Ori că vom purcede și noi la fel? Noi sîntem prea nobili ca să ne murdărim sufletul cu asemenea fapte de sălbăticie. Dar avem alte mijloace să vă facem înțelegători. Noi nu sîntem copii nimănui, ca să nu știm de unde venim, de unde oărbșim. Noi nu avem pe luni de frați și pe Tuhatum de strămoș, pribegi jefuitori, copii ai sîngiurilor lăfșine! Unde vi-e trecutul vostru? în năvaltri de pradă și de măcel mișeșc.

Trecutul cu care vă faliți nu-i al vostru! L-au clădit strămoșii de ai noștri și de ai altor neamuri nobile. Voi le-ați specatul vrednicile lor, zădărnica casa voastră pe nisip. Iată uraganul de dreptăți primenire, porții din jălnicului apas, v'o mătură fără cruțare. Dreptatea nu cunoaște milă. Ea va va îndruma la locul care vă așteaptă în cartea neamurilor de dincolo de piscurile Uraltului.

Rostogoliți-vă în prăpastia la care ați săpat zeci de veacuri. Nelegiuirile voastre ne scărăesc, dar nu ne înspăimântă. Și să își conștii că din fiecare jertă a pomurilor voastre aziatice răsar mii de români, cari vor cere socoteala sîngelui nevinovat. Blăstămii veșnic al tuturor neamurilor civilizate vă zăvoarește în viitor porțile liberații. Vă așteaptă nevednici de binefăcările ei, doar ați necinsit-o luându-i numele în deșert.

Un dorobanș.

De-apurarea unite

Domniitorul tuturor românilor, Maestrea Sa Regele Ferdinand, a sancționat hotărârea unanimă a Adunării naționale din Alba-Iulia dela 1 Decembrie (18 Noembrie) 1918 prin următorul decret-lege apărut în *Monitorul Oficial*:

Ferdinand I

Prin grația lui Dumnezeu și voinea națională, Rege al României. La toți de față și viitori, sănătate.

Asupra raportului prezidentului consiliului nostru de miniștri sub Nr. 2,171 din 1918.

Luând act de hotărârea unanimă a Adunării naționale din Alba-Iulia am decretat și decretăm:

Art. I. Ținuturile cuprinse în hotărârea Adunării Naționale din Alba-Iulia dela 18 Nov. (1 Dec.) 1918 sînt și rămân de-apurarea unite cu regatul României.

Art. II. Președintele consiliului nostru de miniștri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a decretului-lege de față.

Dat în București la 11 Decembrie 1918.

Ferdinand.

Președintele consiliului de miniștri și ministru de externe
Nr. 3631. — Ion I. C. Brătianu.

Ferdinand I

Prin grația lui Dumnezeu și voinea națională, Rege al României.

La toți de față și viitori, sănătate. Având în vedere decretul-lege sub Nr. 3,631 din 11 Decembrie 1918.

Am decretat și decretăm:

Art. I. În mod provizoric și până la definitivă organizare a României întregite, însărcinăm cu conducerea serviciilor publice din ținuturile prevăzute în decretul lege Nr. 3631 consiliul dirigit emanat din Adunarea Națională dela Alba-Iulia din 18 Noembrie (1 Decembrie) 1918.

Art. II. Vor rămănea în administrația guvernului regal: afacerile străine, armata, căile ferate, poștele, telegrafile, telefoanele, circulația fiduciară, vămile, împrumuturile publice și siguranța generală a statului.

Art. III. Ținuturile unite cu Regatul României prin hotărârea Adu-

nării Naționale din Alba-Iulia din 18 Noembrie (1 Decembrie) 1918 vor fi reprezentate în guvern prin miniștri fără portofolii.

Art. IV. Pentru lucrările, care privesc aceste ținuturi, se vor mai numi prin decret regal pe lângă departamentele ministeriale, după propunerea miniștrilor fără portofoliu, consilierii speciali.

Art. V. Consiliul dirigit în primul rând are misiunea de a ne prezenta în cel mai scurt timp, pentru ținuturile asupra cărora se întinde administrația lui, proiectul de reformă electorală pe baza voinții universale și proiectul de reformă agrară.

Art. VI. Președintele consiliului nostru de miniștri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a decretului-lege de față.

Dat în București la 11 Decembrie 1918.

Ferdinand.

Președintele consiliului de miniștri și ministru de externe

Nr. 3632. — Ion I. C. Brătianu.

Raportul duii președintelui al consiliului și ministru al afacerilor străine către M. S. Regele:

Sire!

De ceare neamul românesc tinde spre unitatea lui. De acea când prin război general o parte din omeni a intrabilor lupta pentru libertate și drepturile naționale, regatul român a scotit de datoriu lui să se alipească acestor puteri și împreună cu ele să-și jertfească fii pentru desrobirea fraților noștri asupriți.

După mari suferințe, vitejia minăată a oștirii noastre își găsește răsplata. Alături de glorioșii ei aliați, România este astăzi printre învingătorii lumii, Basarabia și Bucovina s'au unit cu patria mamă, ear peste Carpați români, cari împreună cu noi de atăta vreme așteptau ceasul întregirii neamului, îndată ce și-au putut spune gândul, au proclamat prin marea adunare dela Alba-Iulia unirea lor necondiționată și de-apurarea cu regatul României.

Delegația Adunării Naționale a înfățișat M. Voastre actual unirei, pe care cerem prin decretul-lege de față M. Voastre să-i întărească spre a da o formă definitivă unității noastre naționale, acum deplin înăpăunată, pentru toate ținuturile locuite de români.

Unirea aceasta, în ziua când marii noștri aliați s'nt învingători, însoare din puterea de viață a poporului român, din vitejia soldaților noștri și din voința hotărâată a românilor de pretutindeni.

Ea se întemeiază pe fînă înșă a neamului românesc, care aproape două mii de ani, în mijlocul vitregilor vremi, a știut să-și păstreze neatins caracterul de conștiința națională.

Ea se razimă pe cerințele istorice, care li împun desființarea tuturor granițelor nedrepte și neferice și statornicirea statelor după principiu a lumii. Ea, o voință în line de nevoie neamului românesc, care nu poate trăi despărțit și care numai prin unirea la oală a tuturor fiilor lui își poate îndeplini cu folos pentru omeni și cu strălucire pentru el misiunea civilizatoare în această parte a lumii.

Conștințind prin acest decret-lege voința Adunării din Alba-Iulia, Maestrea Voastră înscrie în Istoria poporului român

de todeauna și de pretutindenea cel mai mare act al Istoriei noastre naționale, acel pentru care generații întregi au luptat și au murit, acela în nădejdea căruia au trăit dela Nistru și până la Tisa toți românii despărțiți de o soarte nemiloasă, și puneți, Sire, pentru vecele temeiua unei României mari și a unei vieți naționale, pe care să se poată de aici înainte desvolta în pace și în fericire întreg neamul românesc.

Sânt cu cel mai profund respect, Sire, al Maestății Voastre prea plecat și prea supus servitor:

București, 11 Decembrie 1918.

Președintele consiliului de miniștri și ministru de externe Ion I. C. Brătianu m. p.

Regele Ferdinand către marea adunare națională

Regele Ferdinand a adresat Adunării naționale Române din Alba-Iulia mesajul următor:

Fericită năvela care mi se comunica din vechea cetate a lui Mihai Viteazul, înaltul fapt al unirii cu vechiul regat al României, umple inima mea de o bucurie indescriptibilă. Mulțumesc a tot puterulnicul că mi-a fost dat cu vitejia soldaților mei să contribuim la acest mare act și de a trai alături cu poporul meu aceste momente sublimă.

Cum am împărțit cu voi suferințele și durerile, împărtășesc cu voi bucuria care este aceea a tuturor Românilor.

Trăiască România Mare, unită și indivizibilă!

Noi vrem pământ!

Iată trei vorbe mari mult grăitoare, azi se desprind din sulietul poporului românesc, vorbe, pe cari nu ne era iertat până bine de curând să le spunem, căci era o poezie a fieriiertului George Coșbuc, pe care nu o puteau declama pruncii în școală, fără ca dascălul să nu facă cunoștință cu străjii temnițelor. A sosit vremea ca să putem roși și să cerem și înfăptuirea. Adunarea dela Bălgard a spus-o și ea limpede și la înflee: «*reforma agrară radicală*», adică împărțirea pământului între țărani, muncitori de pământ.

Chestia este acum la ordinea zilei, este arzătoare și cere rezolvire grabnică. Amănarea de pe o zi pe altă, de pe o lună pe altă, ori cu anii, ar însemna a nesocoti cea mai ferbită dorință a poporului agricultor. Nu ne îndoiim nici în sinceritatea celor ce au pus în program Unirei «*reforma agrară radicală*» nici în gândirea lor curată de a o înfăptui și a o pune între lucrările din planul întâi.

Era vorba ca înainte de toate să se adune datele despre toate moștele mari din cele 26 comitate românești. Aceste date toate se găsec la oficiile cârților funduare și în timp

de cel mult o lună de zile pot fi, în mâinile ministrului de agricultură mai ales decât va putea m-biliza pe cei m-u și cari stau l'indemână și așteptând nimirile în posturi.

După ce vor fi culese d-tele, către moșii sânt peste 500 de jugăre arătore respective 200 jugăre — se poate face prețuirea, așa că domniile — bisericile — și fondurile să primească prețul de recumpărarea în hertii vinculate cu dobândă de 5%, cari să nu se poată instrăina, nici sortiți 50 ani.

Prețul moșiei nu poate fi decât cel dinainte de răboi — și nu poate trece peste 500 coroane jugărul. Mai s-ump, — pământul în Ardeal nu produce atât, ca să dea puntea de a plăti ratele în 50 ani, — un cari ar fi la an. 250 coroane după zece jugăre.

Delatură piederă cu proprietarii de pământ, inginerii și organele incredinate cu împărțirea și cu facerea mapelor au să facă tăierea și predarea la cei ce nu au de loc pământ, apoi la cei ce au mai puțin de cât două jugăre, respective de 5 jugăre.

Încât în sat sunt și domni cu pământ, și țărani, cari au drept să prețină, lucrul va merge foarte ușor, mai ales că cei din urmă au în sat și căsuța lor, ori adăpostul lor pământii, socri și frați.

• Mai complicată este chestia unde este pământ mult, reflectând în localitate puțin și trebuie aduși oameni de area, ca să li se împartă pământ. Aceștia neavând căsuța lor, nici incăputurile cele mai modeste ale gospodăriei, trebuie să aștepte cel puțin un an, până ce-și fac rost de locuințe, vite de jug și unelte economice. În o altă categorie și mai grea urmează locuitorii fondului regiu (pământul craiesc) unde nu sânt peste toți moșii de împărțit, ci vor trebuie rupte părți din pășunate, apoi scose la împărțire pământurile așa numitelor mâni moarte, și în fine ar mai putea veni în combinație moșile domnilor, cari nu le lucră, ci le dau în arândă ori în parte, cum sunt multe moșii de acestea pe la Sebeș, Mercurea și airea, — ori sunt moșii rămase chiar și nelucrate în anii din urmă, din lipsa de brațe muncitoare.

În aceste înțuturi — poporul însetat după pământ, nu va putea primi nici minimul de cinci jugăre, și tinerii (insurați) vor trebui să se deplaseze pe la Alamoar, Armeni, Loamnă și în alte părți ale Ardealului și Ungariei, unde este mai mult pământ, decât veștitori.

Români însă se hotărăsc foarte greu a-și lăsa satul, — cel puțin până acum a-și fost așa. Să nădăjduim, că-și vor schimba datina aceasta, și vor preferi să fie moșieri în sat, decât pâlmași și lucrători cu zina viața înțitragă în satul lor. Deplășirea se pot face prin căsătorii, cu fete din sate cu moșii, și preștii noștri vor face lucru bun și cumințe, dacă de pe acum vor da povește și îndrumărie de lipsă tinerilor veniți dela miliție acasă, pentru că fără dor și poate cei ce au făcut slujbă grea militară, trebuie considerați în lăndul prim, apoi tot așa văduvele rămase cu copii după cei morți în răboi, și de sine înțeles cei răniți, cari pot totuși lucra pământul. În legătură cu împărțirea pământului trebuie să se slobodă pășunatul și să se scoată din valoare lim-tarea numărului vitelor, după mărimea moșiei.

Această măsură a fost o iscodire drăcească, care a oprit merge de desvotat la românii mai ales unde s'au segregat pășunile și s'au separat domniile partea lor, rămânând

mai puțin pe seama satului întreg, ca cât s'a dat domnului de pământ, iar în fondul regiu comunele săsești în arii din urmă cu pășunile comunale au împiedecat direct pe românii cu moșie puțină să poată ținea vite.

Această măsură o știe și cel din urmă țărăn, că însemnă să-i tai omul-puț naț de a-și sporii averea prin creșterea vitelor.

Sărătura guvernului nostru trebuie să fie, ca deocândată să se înceapă fie și numai cu 5 jugăre distribuirea pământului între țărani. Aceste lucrare bine și rațional dau pentru o căsnicie mai mică pânea de toate zilele. Un om care lucră numai 5 jugăre, mai poate lucră cu soțu lui și cu p'ntu bani la alții, așa, ca să nu ducă lipsă de nimic. Întelegem aici pe toți cei sărgincioși, pe cei cumpătați, dar nu pe betivi, și pe cei care nu au un codru de pâne, mai bucuros dorm, decât să lucre și în brazda aluia.

Depinderii de acestea urâte au să ineteze. A munci nu e rusine, e rusine a frecă și a bate burturile și a umbla gol și flămând din cauza depinderii rele. Trebuie să ne creștem poporul din nou, — unde nu este încă în clar cu vremile schimbate. Nică în America dolarul nu poate trăi nimeni, cine nu muncește. Bolșevismul, durere începe a cuprinde teren în multe părți și să ne ferescă Dumnezeu, ca să se incube această otrăvă și în sânul poporului nostru. Fie destul cu Rusia, fie destul cu orașele mari, ca Budapesta, unde nu mai e nimeni sigur de viața și de avere, sărgătorii își exercită meseria ziua și noaptea. Zilnic putem cei o crimă după altă, care de care mai senzat onală și mai înfiorătoare.

Să ferim poporul nostru să nu cadă pe povârnișul astorfel de deprinderi, să-l povătuim cu vreme și lăsa de vreme să muncească și să câștige și să-l ferim de cece propovăduitor fărădelegilor, tuturor blăstămatilor.

Se impune în mod firesc rezolvarea problemelor agrare cu posibilă grabă. Ce s'a putut face în România, se poate face și la noi, în Româna nouă și marită, înăun șeamă de toți nei interesați, dar mai mult la cei lipsiți și avizați la pământ.

N. Ioan.

Un ordin de zi

Gratul de înălțătoare însuflețire și de sănătoasă și înțeleaptă îndrumare al viteazului general Moșoiu.

Faptele de armă săvârșite de marile fu al Ardealului în cursul răboaiului de biruințe strălucitoare l'au ridicat prin recunoștința Regelui tuturor Românilor în treapta de general și comandant al diviziei 7. În fruntea acestei divizii a fost trimis să desăvârșască opera unitii întregate a neamului românesc. Înțelepciunea conducerii și felul impunerii în care a făcut operațiile de ocupare, au rezultat pentru armata română admiratia tuturor prietenilor și chiar a dușmanului, iar pentru marele comandant nimiră lui de generalism al tuturor trupelor din Ardeal și Țara ungurească.

În prilejul despărțirii de divizie a VII generalul Moșoiu a dat următorul ordin înțelept și înscuțitor:

Ordin de zi, de mulțumire dat de către DI general Moșoiu Diviziei a 7-a cu ocazia numirii sale de comandant al Trupelor din Transilvania.

Ostași ai Diviziei 7-a.

Prin ordinul mareii Cartier general Nr. 1159, fiind numit în mod provizoriu ca Comandant al trupelor din Transilvania, mă despart cu cea mai mare părere de rău de voi, bravi

ostași ai diviziei a 7-a, după ce am avut onoarea să vă comand o jumătate de an.

În acest scurt timp, s'au întâmplat cele mai mărețe acte pentru întregirea neamului românesc, la a căror înfăptuire ați contribuit puternic, trecând cei dintâi hotarele Transilvaniei, cu nobila misiune de a desrobii pentru todeauna pe frații ce zăceau de zece secole în robia dușmanului.

Cu avânt extraordinar ați trecut Carpații, înfruntând gerul și zăpada până la brași și ați pătruns în inima Ardealului, restabilind ordinea și siguranța cu demnitate și disciplină care a umit chiar pe dușmanii noștri milenari.

În scurt timp ați ocupat Clujul citadela magharismului și prin atitudinea voastră hotărâtă ați evitat orice vărsare de sânge inutilă, împunând dușmanului voința voastră.

Vă mulțumesc din suflet și vă felicit din toată inima pentru succesele voastre strălucite, cari fac admirarea tuturor inimilor românești.

Luibți Ostași,

Păstrăți cu tărie frumoasele tradițiuni militare create în cursul răboaiului național, respectați cu sfințenie și convingere regulile disciplinei și luibți-vă sefii ca pe părinții voștri.

Îndreptați-vă în todeauna gândul cu recunoștința, iubire către marile noastre Rege Ferdinand I, făturlor României mari, către Maiestatea Sa Regina Maria, mama dăuioasă a răniților și cătră toți membrii adoratei noastre Dinastii, care și-a legat destinele de acelea mereu neamului românesc.

Nu mai dați vești păstra neștirbite aceste sacre legături sufletiești vești contribuiri la întărirea neamului și la păstrarea pentru vece de pământ strămoșesc ce ați ocupat.

Va trimite la toți salutul meu și zic:

Să Trăiască Regele Ferdinand I, Să Trăiască România Mare.

Comandantul Trupelor din Transilvania.

14 Decembrie 1918.

General Moșoiu.

Datoria noastră

După festivitățile înălțătoare, prin care am trecut, a sosit timpul de muncă serioasă pentru toți cei chemați să înfăptuească statul românesc în hotarele sale largite.

Din acest punct de vedere confratele brașoven, Glasul Ardealului, publică un articol, din care dăm mai jos părțile de capetenie:

În politica externă fiecare partid politic — din România — și-a făcut datoria; în marginea posibilității și a priceperii personale fiecare bărbat politic de dincolo a servit cu bună credință interesele țării, când ele erau amenințate de dușmanii externi. Cine dintre noi nu va aduce întreg prinsoșul său de recunoștință unor bărbati politici ca lonel Brătianu, Take Ionescu și alții? Chiar și dl Morghiloman, n'a săvârșit el oare cel mai frumos act de jertă personală, acceptând să fie prin ministrul României într'un moment, când această înaltă funcție era cea mai odioasă și în consecință erau așa de păfni oameni, cari s'o primăse-a. El a preferat să fie cel mai urgit om al țării românești, numai ca să poată mântui, ce mai era de mântuit.

Am fi nedrepti și lipsiți de bunul simț, dacă n'am recunoaște bunele intenții ale bărbăților de stat de dincolo.

În politica internă se schimbă însă socotela. Aici anumite sisteme de guvernare săpănesc oamenii și partidele... Cu plecarea fiecărui guvern, se duc aproape toți funcționarii de stat, făcând loc altora. Astfel nu e sigură soarta nămintuă, și e-butil funcționar în loc să-și vadă de lucru, treabă să privească mereu barometrul situației politice.

Cat să în funcțione, le trebuie să căștigi și pentru vremea, cât va sta în afară. E evident, că în astfel de împrejurări corupției, mituirei și bacșului i se dă fru liber.

Guvernul Brătianu era în programul său și decentralizarea, iar dl Take Ionescu încă înainte de răboi a accentuat, că spiritul public inventiv de corupție numai prin inamovibilitatea funcționarilor se poate regenera. Nimeni dintre noi nu va contesta nobilele intenții ale celor doi băroșii de stat.

Dar, dela a voină până la o putea e mult. Și chestiunea principală e că actualizate partide politice sânt ele în stare oare să introducă reforma morală atât de indispensabilă?

Nefericitele sisteme de guvernare le-au creat tocmai «partidele istorice».

E posibil oare, ca aceiași partide, care au creat corupția, să fie în stare să o și săpăscă? Nimeni dintre noi nu-i așa de naiv, ca s'o poată crede...

În noi, cei de dincoace, am ajuns la răspântii. Trăim unul din cele mai dăcivite momente ale istoriei noastre. Soarta ni-a desnat o misiune grea, dar frumoasă. Vom combate politicianismul de dincolo, — am salvat viitorul întregului neam românesc. Ne vom alătura la actualele partide de guvernament, — Dumnezeu știe unde vom ajunge! Transilvanianul, care ar sprijini pe vreunul din partidele istorice de dincolo ar săvârși un act de cea mai grozavă trădare de neam. Naționa românescă are interesul imediat, ca aceste partide să fie reduse la neputință.

Atunci ce-i defăcut?

Dincolo de Carpați se află un frumos număr de intelectuali, cari n'au făcut politică, tocmai pentru că sufletul lor era prea nobil și politica prea murdară. Ei, dimpreună cu masele adănci ale poporului, văd în noi forță, chemată a regenera neamul românesc.

Avem datoria, să dăm acestor oameni întreg concursul nostru și să ne arătăm vrednici de așteptările, ce le-au pus în noi.

Presă desfrântă

Ziarele ce le primim din Budapesta, conțin în fiecare zi știri și articole scrise cu intențunea de a turbura liniștea și ordinea în țară, mai ales în teritoriile ocupate.

Recordul, din acest punct de vedere, îl ține gazeta d-lui Jász, Vitéz, unde jidnașii să se întrec în fabricarea veștitor alarmante.

Eată, din numărul dela 29 I. c., titlu și subtitlu împărțit cu litere de alize: «A beke ügye és az országfordulalom». Nyugati-angol Franciországban. (Mincium imperium). Megbukott (?) az entente orosz-szazi intervencioja. A bolsevikiek offenzivája lépték (?) Förradalom Spanyolországban. (Alte minium). Olasország a förradalom útján. (De același cabur).

Acelul Vitéz are obrazul să încurajeze pe față bolșevismul.

Din Az Újság din 25 I. c. «Feldszadt francia exrekde» și alte bazoonii.

Se cer neapărat măsurile de urgență, ca astfel de ziare desfrântă să nu intre pe teritoriile, unde dorim să se păstreze buna rândueală.

Convocare

Subscriși, în urma împrejurărilor schimbate prin mărul act dela Alba-Iulia, al unirii tuturor românilor, considerăm de o imperioasă necesitate înțerea unui congres al învălătorilor români din Ardeal, Banat și Ungaria, am hotărât ca acest congres, împuș de porunca vremii, să se țină în Sibia la 10 23 Ianuarie 1919, la care cu dragoste fraț-ășcă invităm să participe toți învălătorii români confesionali, comunal și de stat.

Programul și localul de întrunire se vor publica ulterior.

Sibiul, 17/30 Decembrie 1918.

Candide Popa	Romol Botozan
Aurel Barbu	Teofil Căliman
Dimitrie Popovici	Nicolae G. Iordan
Pavel Vitor	George Bădan
Octavian Munteanu	Ștefan Pocaan
Mihail Găzde	Andrei Blotor
George Bărbat	Octavian Vălcu
Alexandru Bărsan	Constantin Iosof
Dumitru Joandrea	Liviu Gelmereanu
Ioan Preda	Nicolae Crețu
Nicolae Stoica	Ioan Dobru

• Toate ziarele românești sânt rugate a reproduce această convocare.

